

Επιμέλεια Γιώργος Χατζηβασίλης

ΤΑ ΜΑΘΑΤΕ ΤΑ ΝΕΑ;

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ Η ΑΣΥΝΕΙΔΗΣΙΑ

Πώς οι πολιτικοί πρόδωσαν την Ελλάδα και τον λαό της

Σε συνθήκες φτώχειας ή κοινωνικού αποκλεισμού ζουν πάνω από ένας στους τρεις κατοίκους στην Ελλάδα και κατά μέσο όρο ένας στους τέσσερις στην ΕΕ, σύμφωνα με τα στοιχεία του 2016, που έδωσε σήμερα στη δημοσιότητα την Eurostat.

Συγκεκριμένα, στην Ελλάδα το 2016 βρίσκονταν αντιμέτωποι με τον κίνδυνο της φτώχειας ή του κοινωνικού αποκλεισμού το 35,6% του πληθυσμού (3,8 εκατ. ανθρώποι), έναντι 28,1% το 2008. Στην ΕΕ το αντίστοιχο ποσοστό έπεσε το 2016 στο 23,4% (117,5 εκατ. ανθρώποι), κάτω από τα επίπεδα του 2008 (23,7%).

Ως προς την Ελλάδα, σε συνθήκες φτώχειας βρίσκεται το 21,2% του πληθυσμού, σε συνθήκες ένδειας το 22,4%, ενώ ζει σε οικογένεια αντιμέτωπη με τον κίνδυνο της ανεργίας το 17,2% του πληθυσμού. Τα αντίστοιχα μέσα ποσοστά στην ΕΕ είναι 17,3%, 7,5% και 10,4%. Τενικότερα, σε χειρότερη κατάσταση από την Ελλάδα, αναφορικά με το ποσοστό του πληθυσμού που θεωρείται ότι βρίσκεται σε κατάσταση φτώχειας ή κοινωνικού αποκλεισμού, είναι η Βουλγαρία (40,4%) και η Ρουμανία (38,8%).

Σ' αυτό το έγκλημα εναντίον της Ελλάδας και τού λαού της δεν υπάρχουν αθώοι, μόνο ηθικοί αυτούργοι και πληρωμένοι δολοφόνοι που δεν πρόκειται να πιμωρθούν γιατί άσπρος οκύλος, μαύρος οκύλος, όλοι οι οκύλοι μια γενιά.

Σκληρά λόγια, βαριές καταγγελίες, όμως, και αυτά λίγα είναι αν αναλογιστεί κάποιος τί υπέφερε, τί υποφέρει και τί θα υποφέρει ακόμα ο κοινός θνητός που δεν έχει καταλάβει γιατί έχασε τ' αυγά και τα καλάθια. Που έχουσε αίμα για να σπουδάσει τα παιδιά του και έφτιαξε μετανάστες, ή που τα βλέπει γκαρσόνια στις ταβέρνες και τις καφετερίες.

Δεν είναι ντροπή να εργάζεσαι γκαρσόνι ή και να καθαρίζεις τουαλέτες, ρωτείστε τους ξενιτεμένους που τα έχουν κάνει για να επιβιώσουν. Ντροπή είναι να έχεις δύο πανεπιστημιακά διπλώματα που τα πλήρωσαν με σκληρή δουλειά οι γονείς σου και το έθνος με τα πανεπιστήμια που σου πρόσφερε για να καταλήξεις έτοιμος επιστήμονας σ' άλλη χώρα.

Έχω μιλήσει με δεκάδες συμπατριώτες μας στην Ελλάδα, επαγγελματίες, εργάτες, άνεργους, φοιτητές, συνταξιούχους και το συμπέρασμά μου είναι πως οι πολιτικοί έχουν τεράστια ευθύνη όχι μόνο για τα οικονομικά εγκλήματα, αλλά και για τον τρόπο που διαχειρίστηκαν την αναπόφευκτη κρίση.

Ερωτώ, ας πούμε, γιατί δεν φυλακίστηκε ούτε ένας τραπεζίτης που δάνειζε αβέρτα κουβέρτα επιχειρήσεις και κόμματα που δεν πρόκειται να τα εξοφλήσουν ποτέ και κόπτη π σύνταξην του φτωχού για να ανακεφαλαιοποιηθούν με δεκάδες δις ευρώ οι τράπεζες.

Γιατί δεν είναι στη φυλακή για δόλια χρεοκοπία οι μεγαλοεπιχειρηματίες που δανείζονταν με ενέχυρο αέρα κοπανιστό; Γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ σφυρίζει αδιάφορα και δεν χρηματοποιεί ειδικά δικαστήρια που τού ετοιμάζουν οι εχθροί του; Ισως να μη δανείστηκε ο Αλέξης Τσίπρας, αλλά γιατί αφίνει να κυκλοφορούν ακόμη προκλητικά ελεύθεροι οι φοροφυγάδες και τα λαμόγια στα καλύτερα εστιατόρια και θέρετρα, όταν οι συνταξιούχοι ψάχνουν στα σκουπίδια των λαϊκών αγορών;

Ο κουρέας μου στην Αθήνα, ο Νικόλας με χρεώνει 10 ευρώ για το κούρεμα και από αυτά θα πληρώσει αμέσως 2,5 ευρώ για ΦΠΑ και με τα υπόλοιπα 7,5 ευρώ θα πρέπει να πληρώσει ενοίκιο, πλεκτρικό, τηλέφωνο, ασφάλεια, εξοπλισμό, φθορές και αν περισσεύσουν τίποτε ευρώ θα φάει και π οικογένειά του.

Ο Κώστας ο ταξιτζής είναι ένας από τους 18.000 που δουλεύουν 12 ώρες την ημέρα κυνηγώντας τον πελάτη και τώρα αντιμετωπίζει τον ανταγωνισμό από την Umber. Ομως, ο Κώστας πλήρωσε 70.000 ευρώ για την άδεια ταξί εκτός από το αυτοκίνητο και πόσα δρομολόγια πρέπει να κάνει κάθε μέρα για να είναι κερδοφόρα η επένδυσή του;

Ο Μιχάλης είναι φοιτητής και κάθε απόγευμα στις 6 πιάνει δουλειά στην κουζίνα εστιατορίου μέχρι τη 1 μετά τα μεσάνυχτα με μισθό 4 ευρώ την ώρα και ανασφάλιστος, επειδή χρειάζεται τα 28 ευρώ για να τελειώσει τις σπουδές του. Μια γειτόνισσα μού έλεγε πως μόνο τα απολύτως απαραίτητα μπορεί να αγοράσει με τη σύνταξή της και όσο φάσουν...

Θα μπορούσα να γεμίσω τη σελίδα με τέτοια παραδείγματα στην Ελλάδα πάς κρίσης, όμως θα πρέπει να γράψω και για την κακή διαχείρισή της από τους δανειστές μας και τους ασπόνδυλους πολιτικούς μας που υπέγραφαν αβλεπτί τα Μνημόνια και ο χοντροβλάκας έλεγε πως αν δεν υπήρχαν θα έπρεπε να τα εφεύρουμε.

Την μεγάλη ζημιά δεν έκαναν στην πατρίδα τα δανεικά κι' αγύριστα, ούτε οι φοροφυγάδες, ούτε οι κλέφτες με τις μίζες και τις δωροδοκίες, αλλά η μείωση στους μισθούς και τις συντάξεις με κερασάκι την αύξηση στο ΦΠΑ.

Οι Ελληνες φορολογούμενοι δεν θα χρωστούσαν 100 δις ευρώ σε φόρους που δεν έχουν να πληρώσουν, ούτε θα είχαμε μέχρι 30% ανεργία, ούτε οι συνταξιούχοι θα υπέφεραν, αν οι εργαζόμενοι είχαν χρήματα να πληρώσουν τα χρέη τους, να ξοδεύουν στα καταστήματα και να πληρώνουν τους φόρους τους.

Θα το πω για χιλιοστή φορά και ας μού πείτε ότι βαρεθήκατε να το ακούτε: Αν οι έχοντες και κατέχοντες σταματήσουν αύριο ν' αγοράζουν στα σουπερμάρκετ, να πηγαίνουν σε εστιατόρια και να ξοδεύουν σε καταστήματα, δεν θα το πάρει κανείς χαμπάρι.

Ούτε μαγαζιά θα κλείσουν, ούτε τράπεζες θα χρεοκοπίσουν, ούτε εργαζόμενοι θα κάσουν τις δουλειές τους, γιατί είναι λίγοι και τα λεφτά τους δεν μετράνε.

Οταν, όμως, δεν έχουν χρήματα οι εργαζόμενοι και η μεσαία τάξη, η οικονομική κρίση είναι αναπόφευ-

κτη.

Ο Γιωργάκης Παπανδρέου τόλμησε να βάλει το πιστόλι πάνω στο τραπέζι για να αντιμετωπίσει τους αδισταχτους δανειστές μας όταν δεν ήταν έτοιμοι να αντιμετωπίσουν την αποχώρηση της Ελλάδας από την Ε.Ε. Ομως το απέσυρε δειλά δειλά όταν το αγριοκύπταξαν οι δανειστές επειδή δεν έχει τσαγανό. Ο Αλέξης Τσίπρας τόλμησε να βάλει το πιστόλι στο τραπέζι, αλλά και αυτός το απέσυρε όταν κατάλαβε ότι οι δανειστές είχαν προετοιμαστεί και ήταν έτοιμοι να τον διώξουν κακίν κακώς.

Αλλά δεν βρέθηκε ούτε ένας πόλιτικος μας να εξηγήσει στους δανειστές μας πως θα εξοφλήσουμε τα χρέη μας μόνο αν έχει χρήματα ο λαός μας.

Συμφωνώ ότι έχω απλοποίσει το πρόβλημα, επειδή υπήρχαν τα χρέη των τραπεζών και τα κόκκινα δάνεια των μεγαλοεπιχειρηματών, όμως και αυτά τα προβλήματα θα μπορούσαν να λυθούν με σκληρή αντιμετώπιση των τραπεζών και των φοροφυγάδων.

Στο μεταξύ, φίλοι μου, εγώ γράφω ότι θέλω και προτείνω λύσεις που ασφαλώς δεν θα τις ακούσει κανείς, όμως και ο κουρέας μου, και ο ταξιτζής και ο φοιτητής και ο συνταξιούχος θα υποφέρουν μέχρι οι φτωχοί αποκτήσουν ένα εισόδημα για να μπορούν να κάνουν αγορές και βοηθήσουν ν' ανακάμψει η μεσαία τάξη.

